

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

भर्तृहारि

नाटकनां गायनो.

123

भारती आर्य सुबोध नाटक मंडली भाटे

रयनार स्वर्गस्थ कवीश्वर

वाद्यलसाई आशाराम ओ.ओ.

छपावी प्रसिद्ध करनार

प्रेमीलाल मूललसाई ओ.ओ.

भारतसुवन मी.ओ.एर—अमदावाद.

आवृत्ति १७ मी. प्रत ५ हज्जर.

(मंथ स्वामित्वना सर्व हस्त प्रसिद्ध कर्ताओ कृष्णर कसावी

स्वाधीन राप्पा ओ. भाटे तेमनी रत्न सिवले कोष्ठमे

छापवुं छपाववुं के भजववुं नहि)

श्री जैन ओडवोकेट प्रि. प्रेस. धीमांटा अमदावादमां

सा. श्रीमनसांल जोडणदासे छापि. ता. १-४-२१

संवत् १९७७.]

[सने १९२१.

मूल्य ४ आना.

८३८५

૨૦૨૨-૨૩

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
અજયભાઈ ડોપીસાઈ-મંત્રક
૯૩૯૫

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૩૪૬ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ભવૃત્તિ

વિષય ૬-૧૨૦૪

મોરબી નાટક કંપનીનાં સચિત્ર મોટાં પુસ્તકો.

દરેક કોમની સ્ત્રીઓને સહબોધ ગ્રહણ કરવા યોગ્ય
પાતિવ્રત્ય પ્રભાવ દર્શક અત્યુત્તમ પુસ્તકો.

સુકન્યા સાવિત્રી નાટક—(રંગબેરંગી બાવીસ સુંદર
ચિત્રો સહિત.) મૂલ્ય રૂ. ૧-૮-૦

મહાસતી અનસૂયા નાટક—(નામદાર ગાયકવાડ
સરકારના કેળવણી ખાતાએ ધનામ તથા લાઈ-
બેરી માટે મંજૂર કરેલું સુંદર ચિત્રો સહિત)
મૂલ્ય રૂ. ૧-૮-૦

અર્પણ નાટક—(સચિત્ર) મૂલ્ય રૂ. ૧-૮-૦

આંધરાજ, ત્રિવિક્રમ, ત્રિયાંબજ, જગદેવપરમાર, રાણુ-

કદેવી, ચંદ્રહાસ, રાણી રાજસિંહ એ પ્રત્યેકનું

મૂલ્ય રૂ. ૧-૮-૦

પ્રેમીલાલ મૂલગલાઈ એ.એ.

લીખા કલ્યાણજીની કું. નું.

તાવનું અકસીર મિદ્યર.

આ મિદ્યર ઇન્ડ્યુએન્સ, ટાલીઆ, આંતરીઆ, મેસેરીઆ અને ખરામ ઝડતુમાં કાટી નીકળતા સર્વે જાતના ઝેરી તાવ ઉપર શામબાણ અસર કરે છે. કારણ કે તે નાશકારક જંતુઓને નાશુદ્ધ કરવામાં આપાદ છે. આ મિદ્યરના ત્રણ ભાગ લેવાથી એકજ દિવસમાં ગમે તેવો તાવ નાશુદ્ધ થઈ જાય છે. બીજી કેટલીક તાવની દવાની દવાથી તાવ એકદમ કાઢવા પછી માણસના શરીરમાં ધણીજ અશક્તિ અને સુસ્તી આવી જાય છે, પણ આ દવાથી એવું કશું ખરામ પરિણામ આવતું નથી એ તેની ઉત્તમ ખુબી છે.

તાવ નીકળી ગયા પછી એક અથવા બે વધુ વખત લખેશ્વર ભાગથી અર્ધો ભાગ લેવાથી તાવનો સમુળગ્રો નાશ થશે અને પાછો આવશે નહીં. વધુ વિગત માટે પ્રાઇસલિસ્ટ જુઓ.

આટલી ૧ ની કીંમત આના ખાર.

બહારકોટ, શેખ મે.જી
બીટ; મલેશ્વવાડીના નાકે,
મુંબઈ.

લીખા કલ્યાણજીની કંપની.
જવાબંધ તથા પરચુરણ દવા વેચનાર.

‘પ્રમાણીકપણ’ એજ અમારો સાચો મુદ્રાલેખ છે ?

હિંદની છેલ્લામાં છેલ્લી કારીગરીનું પ્રેઝન્ટ આપવા
લાયક ચાંદી કામ અને વાસણો.

ઈંગ્લીશ જવેલરી. સોનાનાં ઘડીયાળો.

સોના ચાંદી તથા ઝવેરાતના ફેન્સી દાગીના-
ઓનો નવો શૌર્ય.

ધી ગુજરાત જવેલરી માટં.

ઓર્ડર આપવાથી ખાસ ફેળવાએલા કારીગરોને દ્વારે જાતી
ફર્નિચ નાચે દરેક માલ સુંદર સુશોભિત બનાવવામાં આવે છે.
પ્રોપ્રાયટર.

જવેલર કીશોરભાઈ નરસિંહદાસ પંચાળ.

રીયીરોડ-રતનપોળના નાકે—અમદાવાદ.

બહાર ગામ વી. પી. થી મોકલવામાં આવે છે.

સોનાનાં મશીનપોલીસ દાગીનાનો મોટો જથ્થો
હમેશાં તૈયાર હોય છે.

અર્ધફેની મોટી ધમાલ હમેશાં ચાલુજ છે !!

નામદાર વાઈસરાય સાહેબ.

બંદાદુરના ઓનરેબલ સરજનન જનરલ મરુદુમ મર હ્યુરીસ
પાર્ટી ડે. સી. એસ. આઈ. એમ. ડી. હાર્ટર જનરલ ઓફ ઇન્ડિયન
સર્વીસના પ્રમુખ હતા તે રોયલ રેડ ક્રોસ વૉર હોસ્પિટલ કે
જેમાં મેજર ઓનરેબલ સર ઓફ સ્ટેન્ટ સી. આઈ. ઇ. કલકત્તા તથા
મેજર એ. ઇ. વાલ્ટર, આઈ. એમ. એસ. જેવા મોટા નામાંકિત
સરકારી ડાક્ટરો અને અંગ્રેજ અમલદારો વ્યવસ્થાપક છે તે હોસ્પિ-
ટલમાં, સગ્ગ, મદારાજઓમાં, નવાબો, નામદાર સરકારના ધારા સમાન્ય
ઓનરેબલ મેમ્બર્સ, સેશનલ જજને, કર્નલો, મેજર્સ, કેપ્ટનો, ડેપુટી
હાર્ટર જનરલ ઓફ પોસ્ટ ઓફિસ, નામદાર ઇન્ડિયા સરકારના
કામસ અને ઇન્ડિયન ડીપાર્ટમેન્ટના આસીસ્ટન્ટ, સરકારી સીવીલ-
યન ઓફિસર, પોલીટીકલ એગન્ટ, યુરોપીયન સીવીલ સરજન, લેફ-
ટેનન્ટ, આઈ. એમ. એસ. એમ. ડી. ની ડીમી ધરાવનારા મોટા
ડાક્ટર તથા દેશી અને યુરોપીયન અમલદારો અને ગૃહસ્થોમાં બાહ-
શાહી ચાકુતી નામની જગ જાહેર દવા ખડુ વપરાય છે.

બાહશાહી ચાકુતી.

અમે તે કારણથી ગુમાવેલી તાકાત પાછી લાવે છે. પુરુષાતન
કાયમ રાખે છે. આ રાજવંશી ચાકુતી વીર્ય વીકારના તમામ બાધી
મટાડે છે અને વીર્ય બદ્ધ બનાવી ખરૂં પુરુષાતન આપે છે. ખરી
મરદાન આપનાર અને નમ્રજા માણસને પણ જીવનની માફક જોરાવર
બનાવનાર આ દવાનો લાભ લેવા અમારી ખાસ બલામણ છે. આ
દવા વાપરવામાં કોઈ પણ જાતની પરેશની જરૂર નથી. ૪૦ ગોળીની
કબી એકના રૂ. ૬૬.

ડાક્ટર કાલીદાસ મોતીરામ-રાજકોટ-કાઠિયાવાડ.

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीमद् बाघतद्गुरवे नमः ॥

भर्तृहरि नाटकना गाय-१.

भंगणाचरण-

सुत्रधार—

भंगण तमारुं प्रिय छे तमारुं, तमारुं विरूपति नाम—भंगण.
नाटक कणा नाथ करी तव प्रेरी, भगवता हरि आपो हाम—भंगण.
पात्रोनी रचना करे रस होयक, शुद्ध वाणी सुंदर स्थाभ—भंगण.
निर्विघ्न नाथ उतारो आरंभ, प्रार्थना करे पूर्ण काम—भंगण.

नंदी—

दीधी अक्षीस नरने नारी अमरुदारी रे,
नारी अमरुदारी रे, सुती छे प्राणु प्यारीरे—दीधी.
कमल नयनी मुખ अमृत बाणी,
आणा संसार पुरुषनो हे सुधारी रे. —दीधी.
जेरे कुसंगे कामिनी अमरी,
आ अवतार गया न गण्डो हारी रे.—दीधी.
पूरण भाग्योदय होरे न पुरुषनो,
तेतुं धरमार शोभावे सती सारी रे.—दीधी.

चिंगणा—

नारीना दटाक्ष पास, पुरुष छे सुखाम;
हार भाव करीने, हरीअ पुरुष काम.
आ भकुटीना विवास, आरे भंड हास;
अधुर वयन भंडगति, नांजे पुरुष पास.

રણને વિષે બાણ કોટી, નર નિવારે શરઃ
આ કટાક્ષ બાણ દાસી, પાડે ચોષ પૂર.

હસીઆ—

૪

આધ ! આપનું શરીર, તરુણ વયનો આગ
યૌવનમાં વેલી સર્વ, કુલી છે અશાગ.
અંગ છે સુવર્ણ ચંદ્ર, નેત્ર મોહ બાણ;
કમલ મુખ ચંદ્ર પ્રભા ! શું હું વખાણ.
કામ દેવની પ્રિયા જે, નામ છે રતિ;
તેહથી અધિક રૂપ, ધારે મુગ મતિ.
ચાલ આપ ચાલો ત્યારે હંસની મતિ;
આપ જેવી પ્રિયા હોસે, બાગ્ય ભૂપતિ.

ભાઈહરિ—

૫

કનક વલય તુલનાર, કાળજેરે કોરાયું;
હિર મુકાનો હાગ, અંતરને એણે સાથું.
આની તુજ મુખ ચંદ્ર ! તિમાહે ચિતરાયે;
વચન મધુરતા સુધાપાન. તુમિ નવ થાયે.
પણ રાજકાજ મૂકા અને, જે અત્રે ખેસી રહું;
તો બગડે સિદ્ધાંત રાજની; તરકર જોર વધે બહું.

ધિંગળા—

૬

સદા રહો પાસ પિય ! સદા રહો પાસ;
નયનના વિલાસી મારા, સદા રહો પાસ.
સબા વિષે જાઓ પિય ! મુકી આ અવાજ
ખાન પાન તજી ખેસું, રહી હું કંઈસ.

(૯)

પુરુષનો વેષ કરી, રહું હું હજાર;
કહો તો એ કરું પણ, રીતિથી છે દૂર.
એક તન વિષે બેડ, તન જો સમાય;
તુરત તે કરું સ્વામી ! પણ એ ન થાય.
ચંદ્ર ને ચક્રાર સંગ, દીપ ને પતંગ;
મયુર નો ધન સંગ, પ્રીતિતણે રંગ.
હવે જો વિશેષ પિયુ ! રે'શો હુંથી દૂર;
નક્કી પ્રાણ ત્યાગું મારો, જાણો નૃપ ! ઉર.

સર્તુહરિ—

૭

તારુણી ! તુજથી નથીરે જીદાઈ, શશિવદની સુખ પામું હું
આંહી-તારુણી—
વદન મનોહર તારું લલિતા ! સૌરભ અંગ જનન સુખદાયી.—
શશિવદની.
બકુટી વિક્રમ રિમત અતિ વિભવં, નિરખી પ્રિયા ! બહું
સરવેરે કાંઈ.—શશિવદની.
ત્રણસો સાઠ ત્યાગી તુજનેરે ચાહું, તુજ વિષુ મુજ ક્ષણ કષ્ણ
સમજાઈ.—શશિવદની.

પિંગળા—

૮

પિયુ ! કરના મોજ વિદાસ (૨) બદન અલગ જગ કરત જીદાઈ,
લાઈ, તન મન સખ દુઃખદાયી.— પિયુ !
તુમ જગ જાત સખામે કાંડકર, તલપ તલપ જીવજાત જિ-
રહસે, પ્રેમ પીઝનો અતુર નૃપ મેરે, તુમ ખીન નરવર મેં
હું સદા ઉદાસ.— પિયુ !

ભર્તૃહરિ—

૯

એરી આવું છું પ્યારીરે, રાજ કચેરીમાં જઈ હમણાં;
 હરે રહત તનુ રમ્ય, તનુ રમ્ય પ્રિયવિરહ દુઃસહ દુઃખ ઝપટ
 વિકટ—આવું છું.

પ્રેમ અપાર જ બ્યારે તમારો,

પિંગળા—.....ત્યારે શું જાઓ છોડી ?

ભર્તૃહરિ—ધર્મસિનપર જઇને આવું, પ્રજા સુખ દુઃખ જાણી—આવું છું.

પૂર્વ જન્મની પ્રીત તમેથી ... ..

પિંગળા—... .. ખરું કહો છો સ્વામી !

ભર્તૃહરિ—સ્થિતિ રાજની અવું; જાણવા, શી છે ન્યાય ખામી—આવું છું.

પિંગળા—

૧૦

સમ ખાધને કહી દો ? કંચે આવશો પાછા અહીં કંચ !

વિરહ વેદના થોડી, કરશો જાણો છો પ્રીતિ પંથ.

રમણ ચરણનું ચિત્તમાં, રાખી બેસી રહું છું રે ખ્યારા !

રહું નામ રાજજી, જરૂર જણાવેરે ઇશ્વર મારા.

કૃષ્ણાકુંભારી—

૧૧

એ તો એવાં બોલે છે ધરી સુમાન;

બોલે કરાવું હું, ચાલો પ્રમાણ.

કપટ જળ પિંગળા છે એના પ્રાણ;

પૂરી તમેને રાખે છે આ સ્થાન—એતો.

બહાર નવ આવવા દીએ ધડી એક;

આવે તો યાવ છે મોટી ખેંચ તાણ.

ચાલો કચેરીમાં મોટે કરાવું;

હાલ ચાલ બોલે છે સુષ્યું કાનો કાન—એતો.

(૧૧)

મધિઓ—

૧૨

આરતી તારી ઉચરીએ, નિરંજન ! આરતી તારી ઉચરીએ
 સર્વવ્યાપક તુમ જૈતન શક્તિ, વર્ણન શું તેતું કરીએ;
 શુદ્ધ હૃદયથી જોરે આરાધીએ, તો ભવસાગર તરીએ.—નિરંજન
 યોગ યગન સમાધિ ધરી ધ્યાને, લક્ષ વિષે નવ કરીએ;
 અઠગગતિ પરાપાર પિતૃ તારી, વાણીયા શુંરે વિસ્તરીએ—નિરંજન
 રચના યથાયોગ્ય આરે જગતની, મહિમા તારો ઉર ધરીએ;
 દાન વચન પ્રભુ ! અદ્વ સ્વીકારો, કાળે કથન શું કરીએ.—નિરંજન

ભર્તૃહરિ—

૧૩

જન્મ્યો જગમાં ત; વૃથા જન્મ્યો !
 જેને કામ મૃગાર પીઝાન નહીં—જન્મ્યો
 મૃગનયની નિતંબ ન સ્પર્શ કર્યો કદી;
 આયુષ સર્વ અસાર થઈ.—જન્મ્યો
 જે સુખ નાર વિલાસ વિષે રહ્યું,
 તે સુખ અન્ય વિષે જ નહીં.—જન્મ્યો.

ભર્તૃહરિ—

૧૪

પ્રિયાકા સમાગમ સખસે હે પ્યારા.
 રતિકે શ્રમસે પરશ્વેદ મિંદુ, માનો શોભત હે તારા;
 ભારી નિતંબ પરી ઉર ઉપર, અંજે ચંદનકી મારા.—પ્રિયકા

ભર્તૃહરિ—

૧૫

એક નારી જગતમાં પ્યારી; કમળ વદની પ્રિય ચંપક વરણી-નારી,
 કમર પાતળી ચરણ ઉપકતાં, સ્તનો ભારે લયકાતી;
 કુમ કુમ કદલી ગૌર નવોદા, મૃદુ મમતી શ્રમ આતી.—એક.

(૧૨)

રુમઝુમ ફરતી હસતી રંભા, અંગ મરોડ ખતાવે;
રાજ મહેલને વિના એ પ્રેમદા, કહો કોઈ શોભાવે ?—એક.

સ્મર્તુહરિ—

૧૬

કરી નહોત જો વિધિએ કામિનીને,
રચી નહોત જો ચાંદની જામનીને;
ભરી નહોત જો રૂપથી ભામિનીને,
રટી હોત માળા તદા રામનીમેં.

પિંગળા—

૧૭

જા સખી ! તું વેગે બેઠી, લાવ અશ્વપાલ;
યાર વિના કામે બ્યાકુળ, ચઢ્યું હું બેઠાલ
મોઢું એથી મન માફ, રાખું તેથી યારી;
હવ જહાન એ છે મારો, મુણ સખી પ્યારી.

મધુરવદંતી—

૧૮

અહહ બાધ ! એહ તર્ક, નથી ધટિત આપ;
અતિ પવિત્ર આપ સ્વામી, શીદ ધરો છો પાપ.
નોચ સંગ યારી તેમાં, ફળ નથીરે સાર.
મુગ થઇને શું કરો છો, કાર્ય આ નહારું.

પિંગળા—

૧૯

મારી સાથે શું છે વારો ધર્મ તું વિચાર,
અશ્વજાળા સઘ શોધી, જોળી લાવ યાર.
મૂર્ખ મેટો એ છે પણ, જણે જોગ વિકાસ;
એના સમ મુખ કદી, મળે ન સ્વામી પાસ.

મધુરવદંતી—

૨૦

પવિત્રતાનો ધર્મ ત્યાગ, કાં કરો છો બાપ !
 દિલ દીધેલ સ્વામી સાથે, ના રાખો બુદ્ધાધ.
 જો કદાપિ નૃપતિ જાણે, આવું દુષ્ટ કામ;
 કુળ મારું ખોદી કાઢે, ભૂપ પુણ્ય રાજ.

પિંગળા—

૨૧

આમ વિચાર વિના શું ખોલે, પ્રીત ધરી દાસી તુજને મેં રાખી.—આમ.
 કપટ તજીને ગુમ જણાવું, મદનની મોજ તુને મેં બાખી.—પ્રીત.
 જોરે વિશેષ ખોલી તો તુજને, કરીશ ખેલાલ હું આરોપ નાંખી.—પ્રીત.

મધુરવદંતી—

૨૨

કોપ શીદ કરો છો બાપ ! આત્મા શિર ચઢાવું;
 પણ મૂર્ખથી ચારી કરી, રહેશેરે પસ્તાવું.
 બર્તુંડરિ દેશ પતિ, ગુણી વિદ્યાવંત;
 તેવા પ્રાણનાથ તજી, આવી મૂખો ખંત.

પિંગળા—

૨૩

સુણ સખી જાય છે તું, તેડવાને કામ;
 એમ નહીં આવે યાર, મૂર્ખ શિરતામ.
 ભોજનની લાલચે એ, આવશે સતામ;
 માટે એવું કહી એને, લાવ વગર દામ.

મધુરવદંતી—

૨૪

એમાં કહેવું નહીં પડેરે, બાપ મુને કાંઈ;
 યુક્તિ સરવ જાણું સાચી, આપ નામ ગાંધ.
 આટલો મેં વખત કાઢ્યો, આપ કરી પાસ;
 મારી એ પ્રતીતિ કેમ, રાખો નહીં ખાસ.

અધુરવદંતી—

૨૫

કામ છે દુષ્ટ વિકારી, અહા ! પ્રભુ કામ છે દુષ્ટ વિકારી.
 ઈંદ્ર સમાન પતિ આતિ સુંદર, અશ્વપાલથી છે મારી-અહા !
 ત્રણસો ત્યાગી એકજને ચાહે, તેના ચિત્તમાં છે જાન છીનાળી.-અહા !
 ધિક્ક બાધ ટુજને ધિક્ક તારી બુદ્ધિ, વિપરીત વાત વિચારી.-અહા !

અંક ૨ જો.

ભર્તૃહરિ—

૨૬

રાખી રાણીને મૃત્યુ માંદારે, ફળ ખાવું શું મારે ! (૨)
 હૂંરે ખાઈ તો પ્રિયા પાછળ, જુરી જુરી દિન જાયરે.-ફળ.
 એની પ્રીતને રંગે જીવું છું, એના વિના ઘડી નવ જાયરે.-ફળ.
 માટે આ આપું પ્રાણ પ્યારીને, કરું અમર એની કાયરે.-ફળ.

ભર્તૃહરિ—

૨૭

ફળ એક વિપ્રથી 'મૃત્યુ', પ્રિયા ! મોરીરે.
 પ્રાશન આનું કર પ્રીતેથી, દુઃખ તવ મૃત્યુનું ટળ્યું.-પ્રિયા.
 નર મા નારી આ ફળ ખાતાં, અમરતા પામે એ ખરું.-પ્રિયા.

પિંગળા—

૨૮

પિયુ ! ફળજ સુંદરરે, પ્રાશન આપ કરો પિયુ ! મારા-પિયુ.
 આપ અમર થઈ તખ્તે બિરાજો, પ્રજાહિત પિયુ કરશો;
 હું છું નાર અમર શું થાઉં, અરજ મારી હર ધરશો-પિયુ.

ભર્તૃહરિ—

૨૯

લગની ટુજથી લાગી, પ્રિયા ! મારી લગની ટુજથી લાગી.
 ટુંને ચક્ષુથી દેખું ત્યાં સુધી, હૂંરે જીવું ખડમાગી.-પ્રિયા.

(૧૫)

તારો વિયોગ થયે તુર્ત પામું, ખેઃ હું થઇરે અમાગી.—પ્રિયા.
તે માટે તુજને અમર હું ચાહું, જ ન કદી મુને ત્યાગી.—પ્રિયા.

પિંગળા—

૩૦

સાચો મારો છે, જે શોખી પૂરો તેને ફગ આ તો દેશું—સાચો.
અમર થશે છેલ્લ પારજ મારો, આપશે સુખને વિનાત—સાચો.
એને મળ્યા વિશુ દિન એક વીતે, ચિત્ત મારું થાય છે કદાપ્ત—સાચો.

વક્રમ—

૩૧

એશું બોલો છો । વિવેકી બ્રાતા ભરથરી;
એ શું વદો છો વડીલ, જીભથી કરી.
એ શું કહો છો માતૃ પિંગળાનારે પ્રભુ;
મુજ વિષે આવી બુદ્ધિ આરાધો શંભુ.
સમુદ્રે મર્યાદા બ્રાત, હજી મૂકી નથી;
અગ્નિની શિખારે બ્રાત, અધો ગમ્મ નથી.
સૂર્ય માંહે અંધકાર, હજી થયો નથી;
સિંહણ સુત તુજ ખાવાને, હજી ગયો નથી.

વક્રમ—

૩૨

ભરથરી બ્રાતા ! વિચારીને તમે, કરો હું ઉપર કોપ.
વિશુ અપરાધે, (૨) તમે વદો વચન આરોપ—ભરથરી.
હો શિર છત્ર, (૨) નવ લોપું નીતિ ધર્મ;
બંધુ પત્ની મમ માત છે, કેમ કરું અવિહિત જ કર્મ—ભરથરી.
કટુ વચન બાણ, (૨) શિરપર મૂકો માં આપ;
આમળ વાત વિચારતાં, મામ ! પામશો પશ્ચાત્તાપ—ભરથરી.

વિક્રમ—

૩૩

મુણ્ણુ ઓ જીત બરથરી ભૂપ ! ઉજેની તારીમાં ન રહું રે;
 રાખ ચતુરાઈ રહે હવે ચૂપ.—ઉજેની.
 હવે માળવાનું અન્ન નહાં ખાઉં;—ઉજેની.
 વગે અરણ્યમાં ચાલ્યો હું તો જાઉં.—ઉજેની.
 ધિક્કધિક્ક લપટાણો મતિ મંદ;—ઉજેની.
 ફટ ફટ સમજ્યો ન નારી ફંદ.—ઉજેની.
 ફર્યો પિંગળાના પાપી પંજ માંલ;—ઉજેની.
 વાગે ત્યારે સંભારજો તેના ધાય.—ઉજેની.
 ચાલ્યો જાઉં સાચો ક્ષત્રિય ધરી હામ;—ઉજેની.
 તારી ઉજેનીમાં રહેવું હરામ.—ઉજેની.

દુર્બોધા—

૩૪

રાખને હવે મૂક શેખી, જાણું છું તારું,
 જાણું છું હું તારાં કામ, ધર ભર્યું છે લઈ ઇનામ;
 તું તો ખાય છે અધું હરામ, એવું નથી મારું.—રાખને.
 હું તો લઉં છું લહેર કરાવી, તેથી બાધને મન બાવી;
 જોજો મૂકું તને કઢાવી, કરું દિલ ધાર્યું.—રાખ

મધુરવદંતી—

૩૫

રાંડ બોલ મુખ વિચારી, ધિક્ક તેં તો ક્ષિપરી છે જરી.
 તારું જુકું થાશે બારી, તારી ખુવારી તો થાવી;
 રાજ રાણીને જૂલાવી— રાંડ બોલ.
 રાંડ તેં તો આદ્યું બાણું જ અહીં નીચ કામ,
 હામ હામ અનીતિ તમામ, લૂણ હરામ બોળ્યું નામ;
 બાગી જા તું કાણું મુખ સંતાડે ધિક્ક નહારી—રાંડ બોલ.

(૧૭)

કળાવતી—

૩૬

અમરદળ મળ્યું, તેનું શું દિલે ધર્યું;
મારે ખાવું કે ન ખાવું હા,
વસ્તુ કીમતી ધણી છે આ;
એમાં વિચાર કરો લગાર, ખાઓ ન પાધરું—તેનું,
આ ભવે ગુણિકા નાર ધું,
ફળ ખાઇ સદા તેવી રહું;
કોઇને દઇએ દ્રવ્ય લઇએ, એ ખરેખરું—તેનું.
ત્યારે એવો એક ભૂપતિ, ભર્તૃહરિ છે ઉજ્જેનીપતિ;
એહ ભૂપ છે અનુપ, જઇ તેને ધરું ચાલો,
જઇ તેને ધરું—અમર.

મધુરવદંતી—

૩૭

દિલથી તમ નોકરી કરીએ ખાઇ ! ખાઇ હો હું થી સૌ સચવાએ,
અધી ખિજમત આપની જળવાએ;
સારુંજ નજરે ન જોઈ કાંઈ— દિલથી.
ધણો અનર્થ હવે તો થાયે, નિર્દોષી પણ માર્યા જાયે;
શીઠ રુકસત આપો છો ચાઇ.— દિલથી.

મધુરવદંતી—

૩૮

રાખો રાખો તરછોડો શું આ વાર;
આગળ ફળ જોજો આનારે.
આવી ચાલમાં જોશો રે, શું છે સાર—આગળ.
ધિક્ક જોળન જોરમાં ભૂલ્યાં ભાન—આગળ.
નીચ નરને કયો છે, દિલગન—આગળ.
રાજ હંસણી યઇને, શોધ્યો કાંગ—આગળ.

(૧૮)

કુળ ઉપર લગાડ્યો, કાળો હાથ—આગળ,
માળવાના મહારાજ પરમાર—આગળ,
તેનાં રાણી દાણીયાથી રમેા જનર—આગળ,
સોંપી લંપટના હાથમાં લગામ—આગળ,
ધિક્ક ધિક્ક બુદ્ધિ બગડી તમામ—આગળ,
હવે નવ રહું થડી આણે હામ—આગળ,
આવી નોકરી છે આજથી હરામ—આગળ.

પિંગળા—

૩૯

વિનતિ સુણતા જાઓ સ્વામી ! કહું છું તમને :શિશ નામી;
કહું જ કીધું થઇ મેં કામી, પ્યારા સ્વામી રે.
ફિટકારી જાઓ હું છું પાપી, જાઓને મારું માથું કાપી;
આગ અંગ માહે વ્યાપી.—પ્યારા.
સોખતમાંથી સંકટ પડ્યાં, સુખ લલાટેથી ખડ્યાં;
પાપ પુરવનારે નડ્યાં.—પ્યારા.
હાય મુજને મૂકી ગયા, શું સદાય અગગા થયા;
કોઇ દિ નહીં એ લાવે દયા.—પ્યારા.

અંક ૩. જો.

ભર્તૃહરિ—

૪૦

ઝીયકુ મનવા ધિક્ક ધિક્ક હે,
મેરે બડી ઉસકે મન ઠીકહે.—ઝીયકુ.
જીને સંગે મેં રાત દિનોકું.
લપટ રહ્યા સો અલીક હે.—ઝીયકુ.
રાજ તજ અમ શિવકું રટનાં,
એહી તરન ભવ શિખ હે.—ઝીયકુ.

ભર્તૃહરિ—

૪૧

જે ચપળાને ચિંતવું નિશ્ચયન, તે મુજથી બેદિલ રહે રે—જે.
 ભલે ભામિની જાણે સાચી, નથી થયી એ સાચી રે;
 કોઈ ઉપાયે કરો યત્ન પણ, કામ પ્રકટતાં કાચી રે—જે.
 એક જ કામની ઇચ્છા એને, એકજ સુખની પ્યાસી રે;
 જેર હૃદયમાં મુખમાં અત્રત, જણાશે જુઓ તપાસી રે—જે.

ભર્તૃહરિ—

૪૨

અયે કમળત પિંખળા તેને, બહોત દગા દીયા;
 બાઈ જેસા બાઈ મેને, દેશ નિકાલ કીયા.—અયે કમળત.
 તેરેપર ઇતખાર રખા, તેં ખુરા કીયા;
 જન્મ મેરા આજ તે ખરાખ કર દીયા.—અયે કમળત.
 નિર્દોષ મેરા બંધુ, માલવ દેશસે ગયા;
 નહાર કહોર નારી જાત, દિલ મેં નહીં દયા.—અયે કમળત.

ભર્તૃહરિ—

૪૩

સુતવિત્ત નારી બવનં પરિવારા;
 હોહિં જહિં જગ ખારહિં ખારા.
 અસ વિચારિ જીવ જગહુ તાત;
 મિલહુ ન જગત સહોદર બાતા.
 યથા પંખ બિનુ ખમ અતિ દીના;
 મણિ બિનુ શણી કરીવર કર હીના.
 અસ મમ જીવન બંધુ બિનુ તોહી;
 જો જહ વૈ જીવાવૈ મોહી.
 જહ હોં અવધ કવન મુખ લાઈ;
 નારી હેતુ પ્રિય બંધુ ગેવાધ.

અર્પણરિ—

૪૪

હોહો અભિમાન માન અમતો મનરા મેરા હોહો અભિમાન.
રાજ પાટ સખ જૂઠું જાતો, ક્યું તું હોત હેરાન;
નારી પ્યારી નહીં હે તેરી, મત કરનાં ગુમાન; માન.—અમતો.
જૂઠી પ્રીત જગતકી દેખી, મત જૂઠે નાદાન;
બાહીર રંગ રૂપકું દેખી, મત હોનાં ગુન્નતાન; તાન.—અમતો.
ચલ જંગલમેં ભેખ ધરેંગે, તજ જગત તોશન;
જગત સ્વપ્નસે જાગત હોગ, ગુરુસે લેનાં જ્ઞાન; જ્ઞાન.—અમતો.

પ્રેમાન—

૪૫

તું ચલે કંઈની પેહરકે, હમકું કીયા કીરકે હવાસે ?
તું ચલોગે ઇત આગુપેં, હમ પીરે ખીખકે પ્યાસે;
રાજા! મત કરના એસા, તેરા પ્યાર દિલું સાસે.—તું.
બે હાલ કરકે સખકું પ્યારા! અપ ભેખના લે;
એસેં ચલકે ઇહાસે, ક્યું ગલેમેં તોક ડાલે.—તું.

પિંગળા—

૪૬

અરર સ્વામી રે! શું હવે કરું, અતિ નિષિદ્ધ મેં, કર્મ આચર્યું;
શિયજ ભંગમાં, પાપ ના ગણ્યું, સુખ અખુટ મેં, આપતું હણ્યું.
દીયર વિક્રમા, નિર્મળા મતિ, તું વિષે થઈ, દુષ્ટ હું અતિ;
મન ગમ્યાં સદા, ભોગવ્યાં સુખો, ક્યમ સહ્યાં જશે રાનનાં દુઃખો.
સૂરજ આથમ્યો, માળવા તણો, ઉચરતા બધે, ત્રાહરે જનો;
થઈ ઉજેનીરે, તું અનાથરે, કકળતો રહ્યો, સર્વ સાથરે.
કમળ મુખને, શ્યામ મેં કરી, કુળ લગવીયું, ના ગઈ મરી;
રૂપ બળો અરે, શું કરું હવે, કુરૂપ તો થયું, કામને દવે.

હવે હી મને, બાળા નાંખતું, જનની પૃથ્વીરે, વા સમાવ તું;
અરર શું કરું, ક્યાં જઈ પડું, મરણ સહાય થા, આવી હુકું.

મધુરવદંતી—

૪૭

ભાવી થનાઈ તે થયું, હવે શોક ના કરો તમે બાધરે મારાં.
જોખન જોરે તો બૂદ્યાં, નેત્ર તે સમે ન ખુલ્યાં;
કામાંધ થઈને હુલ્યાં, દુભાવ્યા ભરથાર ધ્યાગ.—તમે.
મિથ્યા ન થાએ કીધું, ઝેર ઉપાડીને પીધું.
સાચા સ્વામીને દુઃખ હીધું, ભર્યા પાપના ભારા—તમે.
શોક બાધરે ત્યાગો, હરિ ધ્યાન માંહી લાગો;
હવે પાપ મારી માગો, કીધાં કર્મ જે કાળાં.—તમે.

પિંગળા—

૪૮

શૃંગારમાં હુમાવીતી, તમે જ મને;
પિયુને તળવનાર વેરી, અલંકાર—શૃંગાર
હીરા મોતી જડીત્ર કંકણ દૂર જાઓ;
પોખરાજ રત્નદાર અદ્રશ્ય જ થાઓ.—પિયુને.
જરિયન સાડી ચૂડામણિ બળી જાઓ;
ડપ દેહીનું બળીને આખવત થાઓ —પિયુને.
અરે કાંપ મૂક્યો મૂજ હૃદયમા કાપ;
અરે બાળુબંધ ઉપજાવ્યો તમે તપ—પિયુને.
શ્વેત વસ્ત્ર સાડી દાસી લાવ તું આ વાગ;
પ્રભુને શરણ થવું ઉતારી શૃંગાર—પિયુને.
શિયળ ભંગના પાપ થકી મુને મથ!
મુકત કરશે દીનાનાથ અનપું એને શિશ.—પિયુને.

શ્રીગીએ—

૪૯

ધરો નિરંજન ધ્યાન; નાથ તુમ ધરો નિરંજન ધ્યાન.
સદા તુમ ભણો ભેખકે જ્ઞાન, રટો તુમ ગુરુ મચ્છંદર નામ.—નાથ.
ધ્રુવ તુમ કરો દુટીયા પાન, સમાધિ સુખકી લે નિશાન—નાથ.

ભરતહરિ—

૫૦

દેખા નહીં કષ્ટુ સાર જગતમેં દેખા નહીં કષ્ટુ સાર;
મોહ ગિરિં મત લપટો ચારો, દેખા નહીં કષ્ટુ સાર.
ચોદ ચોટી રાજ મીસે પત, ત્રજાકા નહીં પાર,
ભોગ ભોગતે ઈંદ્ર અપ્સરા, તૃપ્તી નહિ લગાર;
તેની નહીં લગાર— જગતમેં.

બુઢા રંગ રૂપમેં ભૂલી, કીડા કરત ગમાર,
રૂપ વીર્ય બલ નાથ હુવા તમ, નહીં હે અપત્ની નાર;
નહીં હે અપત્ની નાર— જગતમેં

ધ્યારી મેરી જાની પિંગળા, હુમ રહા એક તાર,
તોભી કીયા કૃતધની રાણી. અશ્વપાલકું ચાર;
અશ્વપાલકું ચાર— જગતમેં.

અશ્વ બખતકા એહી તમાશા, દુઃખહે અપર પાર,
બેશક ઈસ્કા ત્યાગ કરો તુમ, ફેર પરતાના ચાર;
ફેર પરતાના ચાર.— જગતમેં.

એહી ભરતહરિ નાર બરુસેં ભૂલી હુવા ખુવાર,
એહી ભેખમેં, જગત દિખ દઉં, નવ હુમે સંસાર
નવ હુમે સંસાર.— જગતમેં.

હાસીઓ—

૫૨

હાય ! કેમ આ સહેશે ઉઝેની રંડાપો, સહેશે ઉઝેની રંડાપો;
 ધણી થઈ છે રાજજી માફ રાખો. હાય.
 બાણું લક્ષ માળવાના છે સ્વામી ! કામ કોડીલા રૂપે ન ખામી;
 ગૌર અંગે ભરૂત શી જામીરે—હાય કેમ આ સહેશે ઉં.
 એક બાણુ ફૂળ તમારી રુએ, ચંદ્રકળા ચોધાનં નીર ચૂએ;
 બાપુ ! સૂખે ન આજ કોઈ સુવેરે.—હાય કેમ આ સહેશે ઉં.
 મહેલ મહેલે વિલાપ છાયો છે, પવન શોકનો સવળે વાયો છે;
 કળકળતાં બાઈઓ ને બાઈઓ છેરે.—હાય કેમ આ સહેશે ઉં.
 ખાધે લટકાશી ભગવી આ ઝોળી ! આઝ્યા વસ્ત્ર ક્યાં ગેર ઝમોળી ?
 હાય ! હૈયામાં પ્રકટાવી હોળીરે.—હાય કેમ આ સહેશે ઉં
 નથી વિક્રમભાની કંઈ આશા, કીધા કરમે એવારે તમાશા;
 એણે ખીજં જંગલ ક્યાંઈ વાસ્યારે.—હાય કેમ આ સહેશે ઉં
 ધણી નોધારાં અમને કરો માં, આવું અણુધાર્યું પગલું બરો માં;
 જોગી જીવતાં ચિતામાં ધરો માં રે.—હાય કેમ આ સહેશે ઉં

પિંગળા—

૫૨

અલેક જગાકે દારે ખડો જોગી !

એ સ્વામી વિના અન્ય ન કોઈ, આઠો માગણુ મમ ભોગી—૪ ક.

પિંગળા—

૫૩

ધિક્ક યુવા ધિક્ક મુજને, ધિક્ક કામ વિકારજી,
 જેણે બૂલાવી મુને સત્યથી, ક્યાં નીચ વિચારજી;
 એખરે ઉતારો રાજ બરબરી.
 કુમા કરોરે રાજ રંકે હું, નારી અગ્નિ જાતજી,

અન્ય વખત આવું નહીં કરૂં, લાજ્યા માતને તાતજી;
બેખરે ઉતારો રાજ બરથરી.

ભાર્તુહરિ—

કપટ રૂપી રાણી પિંગળા ! એ શું બોલે વચનજી,
રાજરે તબચું તુજ કારણે, જો વિચારીને મનજી;
મિલ્લા દેને મૈયા પિંગળા.
તુરે ખોટી ખોટું રાજ છે, ખોટો સારો સંસારજી,
અલખ જગાવું વન એકલો, જેથી પામું ઉદ્ધારજી;
મિલ્લા દેને મૈયા પિંગળા.

પિંગળા—

રહોતો રાજ રસોઈ કરૂં, જમતા જાઓ રવામી નાથજી,
ક્ષીરરે નીપળવું ક્ષણ એકમાં, જમીએ આપણુ સાથજી;
બેખરે ઉતારો રાજ બરથરી.
મઢીરે કરાવું રંગ મહેલમાં, રાખું ગુપ્ત અવાસજી,
જેમરે જાણે નહીં જમતમાં, સાધો જોગ રહી પાસજી;
બેખરે ઉતારો રાજ બરથરી.

ભાર્તુહરિ—

મહેલરે તારાને રાણી શું કરું, કેવો ગુપ્ત અવાસજી,
ક્ષીરરે ભોજન મૈયા કયા કરૂં, નથી ભોમની આસજી,
મિલ્લા દેને મૈયા પિંગળા.
વાસી જમલના જોગી અમે, નહીં આમમાં વાસજી,
વિષની વેલીથી અજગો રહું, નહીં નારીનો પાસજી;
મિલ્લા દેને મૈયા પિંગળા.

પિંગળા—

ભગવાં જોઈ રાજા બરથરી ! દાવાનળ દિલ ચાલજી,
માઈ કહો ન મારા કંથજી, લાગે દેહમાં લાલજી;
બેખરે ઉતારો રાજા બરથરી.

અર્ધહરિ—

વધુરે શું વધુ મૈયા પિંગળા ! કરું અરે દેટસો ઉચાજી,
બધુરે જોવોરે બંધુ તમ્બો, માર્યો વચનતો મારજી;
હવેરે રાજાને મૈયા હું શું કરું.

પિંગળા—

વાંકીરે વિધાતા મુને જીલરી, લખીયા ભેખ તે લલાટજી,
આનુરે પ્રાયશ્ચિત દવે હું શું કરું, મારમ આપો પૂરી માતજી;
બેખરે ઉતારો રાજા બરથરી.
ત્રણસો નારીરે અન્ય આપની, માલવપતિ મહારાજજી,
એકને કારણે એને નવ તજે, પાપી પિંગળાને કામજી;
બેખરે ઉતારો રાજા બરથરી.

અર્ધહરિ—

મોહ છોડી દે મૈયા પિંગળા ! પ્રીતે કર સંતમંગજી,
સગુરે નથી રે કાષ કોહનું, આ સંસાર પતંગજી;
બિક્ષા દેને મૈયા પિંગળા.
દેતીહૂતો બિક્ષા દે મુને, નહીંતર કરું ગૃહ ત્યાગજી,
મુરજી મારારે રાષે થશે, ચાલી જાય જમાતજી;
બિક્ષા દેને મૈયા પિંગળા.

સાચી સંદેશના વગેરે-- ૫૪

રાજાજી! જંગલમાં ભલે તમે જાઓ;
પ્રથમ અમને ચારીને, સુખીયારે થાઓ.
દાધી જોગી વેષ, સુકામલ દેહ;
એકા એક અમને, જાને દીનો છે.
શું છે અપરાધ, અમારો કદો?
વિનારે સળામ, પ્યાગ દિવને દો.
ગળે નાખું દાથ, જોગી પ્રાણનાથ;
અમો છું પતિવ્રતા, તમારી સંગાથ.
નો જેક્ષી ગ્હીયું, ચાલીયું સંગ;
વતર અમારાં જાને કરો હો ભંગ.

અભિપ્રાય—

૫૫

અહો રિયુ! મારા, થાઓ ન ન્યાત જંગલમાં જઈ;
જાઓ નરેશ, વિધવા વેષ, આ વયમાં દષ્ટ—અહો.
દાધી તો દાસ, આવું છું મહાસ હમણાં હું પ્રિયા;
જોગી સ્વરૂપ, ધારીને ભૂપ, આવ્યા છો અહીંયાં—અહો.
શીઠ સંતાપો, કાળજી કાપો, પ્રીત મયા ભૂલી;
શૃંગાર છાંડું, તપસ્થા માંડું, ઝુરી ઝુરી મરું હુલી—અહો.

હાથકુમારી—

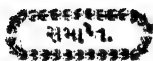
૫૬

પિતાજી! આ કોપ તમે શો કરો;
જોગી વેષ આપું! શીઠને ધરો.
મરી મર્ષ છે આવ વળી જાઓ તાત;
પિતા જોશ કાતી છે, ઓરમાન માત.

ન આપી કરી આપુ ! જાણી નહીં;
પિતા પાછળ નહીં જીવું, હું તો સહી.

કૃષ્ણાકુંભારી—

મુણી મારા ખ્યારા પિતા ! હું છું દીન પત્રી તમારી.
ખ્યાર તજીને ભગવાને કીધાં, કાણું લડે કોડે હો;
વગવશે હું છું કુંવારી, મુણી મારા ખ્યારા પિતા.
અરજ પુત્રી કરમા ધારે, શિરછત્ર શું જોઇ સચરેદ
વનમાં વિસારી;—મુણી મારા ખ્યારા પિતા.

એક ઉત્તમ ધર્મગ્રંથ ! તુર્તજ આજક થવા પત્ર લખે !

જગત વિખ્યાત સ્વામી વિવેકાનંદના સદ્ગુરુદેવ

શ્રીરામ કૃષ્ણ.

પરમહંસ.

(એમનું વિસ્તૃત, રંગીન ચિત્રો સહિત જીવન ચરિત્ર ૭૫૦-ઉપદેશામૃત સહિત ચીકણા બાકા કામળા બાકુ પુઠું પૃષ્ઠ ૮૨૫) લેખક:—

ડાહ્યાભાઈ રામચંદ્ર મહેતા.

મૂલ્ય—રૂ. ૨-૮-૦ પોષ્ટ ખર્ચ જુદું.

કથરાવતાર જમવાન શ્રીરામકૃષ્ણ પરમહંસ—જેઓ જગદ્વિખ્યાત સ્વામી વિવેકાનંદના સદ્ગુરુદેવ હતા તેમનું, પ્રત્યેક મનુષ્યોને અમૂલ્ય બોધક અને સિક્ષાપદ થઈ પડે એવું વિસ્તૃત જીવનચરિત્ર હજી સુધી પ્રકટ થયું નહોતું, તે બધાં બંગાળી પુસ્તકો તથા જીવનાં અપ્રાપ્ય બંગાળી માસીક પત્રોના આધારે લખવામાં શ્રીરામકૃષ્ણદેવના જન્મસમયથી તે અંત પર્વત અનેલા અલૌકિક ચમત્કારીક બનાવોનું વર્ણન બહુ સુંદર રીતે લખાયેલું છે. આફ્રીકા માટે મૂલ્ય શીર્ષાંગ ૪ પેન્સ ૬ નો પોસ્ટ ઓડર મોકલવો. સર્વ પત્રવ્યવહાર.

ડાહ્યાભાઈ રામચંદ્ર મહેતા.

વ્યવસ્થાપક—સસ્તી વાર્તામાળા, દાણાપીઠે નવોવાસ.

અમદાવાદ.

લીજા કલ્યાણલુની કંપની.

લેહીને શુદ્ધ કરી શક્તિ અર્પનાર

આ થો ડી ડ.

રેડજેમીકા-સાસાંપરિલા

શરીરમાં બમડેલા લેહીથી તબીયત સુસ્ત થઈ શરીર તથાતું
જન્ય છે, જેથી એ રિચતિમાં અનેક દરદોનો હુમલો વારંવાર થતા
કરે છે, આવા પ્રસંગે બીજા ઉપાયો કરતાં લેહી સુધારવા માટેનો
સફળ અસરકારક ઈલાજ આયોડીડ રેડ જેમીકા સાસાંપરિલા, લેહી
સુધારવામાં અન્યથા જેવી દેવી હોતો મેળવે છે. કીંમત બાટલી
એકનો, રૂપીઆ દોઢ અને રૂપીઆ અઢી.

એ સિવાય બીજા તમામ જાતનાં દરદોની અકસીર દવાએ
અમારી કંપનીમાં મળે છે, જેનું પ્રાઇસલિસ્ટ વાંચી ઉપયોગી દવા
મંગાવી અનુભવ લઈ ખાતરી કરો.

બહારકોટ શેખ મેમ્સ
રૂઢી, મહેસવાડીના
નાકે, - મુ બક.

} લીજા કલ્યાણલુની કંપની.

ભીખા કલ્યાણજીની કંપની.

ગાન્ડીવ એન્ટી-ફેમેટીક બામ.

(એક ઘણાજ અસરકારક અને હાલકારક મલમ.)

આ મલમ શરીરે ચોળવાથી સંધીના જેવો દુઃખદાયક રોગ થોડા સમયમાં નાબુદ થાય છે. પક્ષવાત, ધુમરી, અને ઘનુર્વા સરખા રોગને આ મલમે મટાડ્યા છે, હાથ પગનું રહી જવું, શરીરના કોઈ પણ અવયવ ઉપર એકદમ સોજો ચઢી આવવો, સ્ત્રીઓના કેટલાક બચકર રોગો જેવા કે સુવાવડ અને ગર્ભાશયના રોગો થઈ ગયા પછી ઠમ્મર અને પગ ઝલાઈ જવા તથા શરદીને લીધે શરીરના અવયવોનાં બચકર ચિન્હો જેવાં કે જડખું ઉધાડું રહી જવું, ઠાંત ખીલી ખેસી જવી, હાથ પગ ખેંચાઈ જવા તથા માથામાં કોઈ પણ પ્રકારથી દુઃખાવો થવો વગેરે જાતનાં તમામ દરદોને આ મલમ તાત્કાલિક રીતે હાયદો આપી, જ્ઞાનતંત્રની નખખાઈ દૂર કરી, અશક્ત શરીરમાં શક્તિ લાવી, ઠંડ પડી ગયેલા શરીરમાં શુદ્ધ ગરમી ઉત્પન્ન કરે છે અને મંદ પડી ગયેલા લોહીને ગતિવાળું બનાવે છે.

આ શોધ એક વિદ્વાન અને સુપ્રસિદ્ધ અનુભવી બાહોશ ડક્ટરે કરેલી હોવાથી આ મલમ ઘણો જ અકસીર અને ફતોહમંદ નિવડ્યો છે.

કીમત શીશી એકના આન ૯) અને મોટી બાટલીના આ. ૧૨.

ખદારકોટ, શેખ મેમજી
ફટીદ; મણેશવાડીના નાકે
સુખેશ.

ભીખા કલ્યાણજીની કંપની

જાહેર ખબર.

નીચેનાં પુસ્તકો મોરબી નાટક કંપનાનો બ્યાં મુકામ હોય ત્યાંથી તથા મુંબઈમાં બુકસેલર એન. એમ. ત્રિવાદીની કુપતી ડે. કાલ્યાદેવ રોડ અને અમદાવાદમાં મહાદેવ રામચંદ્ર જાગૃતીની દુકાનેથી તથા વડોદરામાં બુકસેલર મોહનલાલ મનસુખરામ ડે. લહેરીપુર દરવાજા પાસેની દુકાનેથી રોકડી કીમત મોકલી અગર વેલ્યુપેપલ પાર્સલથી મંજાવી લેવાં.

મુકન્યા સાવિત્રી (સચિત્ર) ૧-૮-૦

સદર ખાચન... ૦-૨-૦

ભવંદાર નાટક મોટું. (સચિત્ર) ૧-૮-૦

સદર ખાચન... ૦-૨-૦

સત્તા અનરૂપા નાટક મોટું

(સચિત્ર) ... ૧-૮-૦

સદર ખાચન ... ૦-૦-૦

ચાંપરાજ નાટક મોટું ... ૧-૦-૦

સદર ખાચન ... ૦-૨-૦

રાજસિંહ નાટક મોટું ... ૧-૦-૦

સદર ખાચન ... ૦-૨-૦

રાણકદેવ નાટક મોટું ... ૧-૦-૦

સદર ખાચન ... ૦-૨-૦

ત્રિવારાજ નાટક મોટું ... ૧-૦-૦

સદર ખાચન. ... ૦-૨-૦

ત્રિવિક્રમ નાટક મોટું ... ૧-૦-૦

સદર ખાચન ... ૦-૨-૦

જગદેવ પરમાર નાટક મોટું ૧-૦-૦

સદર ખાચન... ૦-૨-૦

ચંદ્રહાસ નાટક મોટું ... ૧-૦-૦

સદર ખાચન ... ૦-૨-૦

કંસવધ નાટકનાં ખાચન. ... ૦-૨-૦

વીરબાળા નાટકનાં ખાચન ૦-૨-૦

દેવયાની નાટકનાં ખાચન ... ૦-૨-૦

રાજતરંગ નાટકનાં ખાચ ૧ ... ૦-૨-૦

વિશ્વવિજયનાં ખાચ ... ૦-૨-૦

સરસ્વતી નાટકનાં ખાચન ... ૦-૨

મુક્તદેવ નાટકનાં ખાચ ... ૦-૨

મદાલસા નાટકનાં ખાચન ... ૦-૨

અંબરીષ નાટકનાં ખાચન ... ૦-૨

ભાવિપ્રાબલ્ય નાટકનાં ખાચન ૦-૨

શંખીમુખિ નાટકનાં ખાચન ... ૦-૨

પુનર્જન્મ નાટકનાં ખાચન ૦-૨

બલિરાજ નાટકનાં ખાચન ૦-૨

પ્રેમીલાલ મૂલજભાઈ એ.આ.

